

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021 și a sentinței Judecătoriei Soroca /sediul Central/ din 10 martie 2021, în cauza penală privind-o pe

Diaconu Iulia XXXX, născută la xxxxxx, originară din r-nul xxxxxx, domiciliată în mun. xxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.07.2020 – 10.03.2021 (prima instanță);
2. 02.04.2021 – 15.06.2021 (instanța de apel);
3. 16.09.2021 – 26.01.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca /sediul Central/ din 10 martie 2021, Diaconu Iulia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., ceia ce constituie 25 000 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Diaconu Iulia având intenția de a da declarații mincinoase și urmărind scopul de a-l ajuta pe Cenușa Oleg să se eschiveze de la răspunderea penală, cel din urmă fiind învinuit de comiterea infracțiunii de refuz, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, a depus declarații care nu corespund realității.

În așa mod, Diaconu Iulia, la 26.04.2017, fiind audiată la faza urmăririi penale în calitate de martor, pe cauza penală nr.2017380184, de învinuire a lui Cenușa Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(3) Cod penal, fiind avertizată de

răspunderea pe care o poartă pentru declarațiile cu bună știință false în cadrul urmăririi penale efectuată de către SUP a IP Florești, cât și ulterior în cadrul judecării cauzei de către Judecătoria Soroca (sediul Central), fiind audiată sub jurământ, a dat declarații mincinoase precum că, anume dânsa și nu Cenușa Oleg, la data de 02.04.2017, ora 00:30, a condus mijlocul de transport de model "Skoda Octavia" cu numărul de înmatriculare xxxxxx prin or. Florești, ceea ce excludea obligativitatea ultimului de a se subordona cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție. Potrivit sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 16.01.2020, devenită irevocabilă, în baza căreia Cenușa Oleg a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin. (3) Cod penal, declarațiile cet. Diaconu Iulia, au fost apreciate critic și în contradicție cu restul materialelor probante.

Astfel, acțiunile lui Diaconu Iulia au fost încadrate în baza art. 312 alin. (1) lit. b) Cod penal: „*Prezentarea, cu bună – știință, a declarației mincinoase de către martor, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul procesului penal*”.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către inculpata Diaconu Iulia, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie achitată, invocând că, fiind declanșată procedura de stopare și testare alcoolscoptică a lui Cenușa Oleg, nu a fost efectuată procedura de examinare a automobilului, prin urmare cine poate afirma cu certitudine dacă erau și alte persoane în interiorul automobilului, dacă sunt veridice declarațiile sale sau nu: în cadrul procesului penal, au fost audiați ca martori doar colaboratorii IP, persoane interesate la finalitatea procesului; în cauza penală intentată în privința lui Cenușa Oleg a fost emisă ordonanță de încetare a procesului penal, deoarece în acțiunile lui Cenușa Oleg nu s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii; instanța de fond a ignorat cadrul legal, or careva probe obiective, certe, pertinente, concludente și legale cu privire la vinovăția lui Diaconu Iulia nu au fost administrate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, s-a respins apelul declarat cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță judecând cauza penală, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Diaconu Iulia în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, cu toate că, Diaconu Iulia în cadrul urmăririi penale și în cadrul instanței de judecată nu și-a recunoscut vina, instanța de apel, în urma verificării probatoriului a conchis că, probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale și prin prisma acestora prima instanță a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

În opinia instanței de apel, faptele incriminate inculpatei Diaconu Iulia și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în prima instanță, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatei au avut loc, iar argumentele inculpatei invocate în susținerea nevinovăției acesteia pe marginea învinuirii aduse, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, deși Diaconu Iulia a declarat, că s-a aflat la fața locului în momentul în care au sosit colaboratorii de poliție, cet. Cenușa Oleg nu a declarat despre aceasta și nu a solicitat audierea ei în faza inițială a urmăririi penale. Nici unul din colaboratorii poliției audiați în calitate de martori, nu au văzut-o pe Diaconu Iulia la fața locului, în automobilul lui Cenușa Oleg, totodată, în explicația cet. Cenușa Oleg din 02.04.2017, imediat după incident, acesta a indicat, că la volanul automobilului său se afla soția sa Cenușa Olesea, neindicând nimic despre Diaconu Iulia.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatei, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie achitată deoarece fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul inculpatei (pct. 2 din prezenta decizie).

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, deși recurentul a indicat temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat achitarea inculpatei pe motiv că ultima nu a săvârșit nici o infracțiune susținând dezacordul cu aprecierea probelor, alegații care se cuprind în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului ce se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal indică că nu pot fi acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri asupra lor în sentința adoptată (f.d. 117verso – 118verso) cât și în decizia instanței de apel (f.d. 146 – 148), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

De asemenea, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și de către instanța de apel, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste probe au fost apreciate de către prima instanță și instanța de apel prin coroborare între ele, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatei, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurenți în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie și în sentință cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice și faptul că, prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 octombrie 2021, s-a menținut sentința prin care Cenușa Oleg a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, pentru faptul că la data de 02 aprilie 2017 în jurul orei 00³⁰ a condus automobilul pe care inculpata Diaconu Iulia invocă că l-a condus pentru a-l ajuta pe Cenușa Oleg să se eschiveze de la răspundere penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Chiriac Stela în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, în cauza penală privind-o pe **Diaconu Iulia XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie